

NEDERLANDSTALIGE TUCHTRAAD VAN BEROEP VOOR ADVOCATEN

tweede kamer

Dossier: TB-0363-2025 (TAA/SA/0487/2024)

In de zaak van:

mr. X

hierna genoemd “appellant”,

met als raadsman mr. Y

wijst de Nederlandstalige tuchtraad van beroep de volgende beslissing.

1. Ten laste gelegde feiten

Bij aangetekende brief van 29 mei 2024 werd appellant met toepassing van artikel 459 Gerechtelijk Wetboek opgeroepen om te verschijnen voor de tuchtraad voor advocaten van de Ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep te Antwerpen, na de beslissing van de stafhouder van de Orde van advocaten van de balie van Antwerpen tot het doen van deze oproeping krachtens artikel 458 § 2 Ger. W. en na afloop van een tuchtonderzoek, wegens de volgende concrete feiten (zoals omschreven in de bestreden beslissing van 27 november 2025):

“Op grond van de elementen en de stukken van het onderzoek en op grond van het eindverslag van mr. O, bevestig ik u van oordeel te zijn dat er redenen zijn om mr. X voor dit dossier naar de tuchtraad te verwijzen.

De verwijzing geschiedt op grond van de hierna uiteengezette feiten, die de eer van de Orde van advocaten schaden door een inbreuk te plegen op de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen (art. 455 Ger.W.) en die strijdig zijn met de kernwaarden van

het beroep van advocaat (art. 1 Codex Deontologie voor Advocaten), artikels 16. 97, 120 en 143 Codex Deontologie voor advocaten.

1. Op 21 februari 2023 worden mij volgende feiten gemeld lastens mr. X door mr. K in een formele tuchtklacht in de zin van artikel 458 Ger. W.:

'Deze klacht is ontvankelijk en dient derhalve te worden onderzocht. De stafhouder is in deze wettelijk verhinderd zodat er toepassing wordt gemaakt van artikel 2.13 Codex Belle Antwerpen.

Huidige brief strekt ertoe om u bij toepassing van artikel 458 §1 Ger. W. in kennis te stellen van het feit dat ik een tuchtonderzoek jegens u open. De klager houdt voor dat u de eer van de Orde van advocaten geschaad heeft door de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen, niet na te leven.

De klacht van mr. K maakt melding van volgende feitelijkheden:

- bedrieglijk stilzwijgen tegenover een confrater bij het verlenen van opdrachten aan deze confrater om als advocaat op te treden;
- niet-betalen van schulden tegenover een confrater;
- het tergend en roekeloos aan een confrater verwijten beroepsfouten te hebben gepleegd en aankondigen dat respectievelijk 50.000 euro en 25.000 euro aan schadevergoeding zal worden gevorderd;
- het bedreigen van een confrater;
- een confrater aanschrijven en in gebreke stellen door middel van anonieme communicatie uitgaande van een secretaresse/zogezegde secretaresse

U vindt de klacht en bijhorende stukken als bijlage gevoegd.

Deze feiten maken mogelijk een inbreuk uit op de beginselen van waardigheid, kiesheid en rechtschapenheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen (ad. 455 Ger. W. en artikel 1 Codex Deontologie voor advocaten".

2. Het lopende tuchtonderzoek wordt op 14 februari 2024 uitgebreid voor de volgende feiten:

"Een gebrek aan loyaliteit en confraterniteit (art. 97 Codex Deontologie voor advocaten), waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid (art. 1 Codex Deontologie voor advocaten)

In het kader van de ondertekening van een akte hypotheekstelling en discussie omtrent de door notaris L bepaalde datum dienaangaande, schrijft u in uw e-mail van (datum) 2023 (...u) aan de notaris:

"Notaris.
Spreek ik Chinees?
Ik denk nochtans dat ik bijzonder duidelijk ben.
Wij WILLEN wel, maar KUNNEN niet aanwezig zijn!!!! (...)"

In een bijkomende e-mail van (datum) 2023 (...u) schrijft u aan notaris L:

"Notaris,
TOP!
Ik hoop alleen dat het nu voor u duidelijk is, dat wij niet KUNNEN aanwezig zijn op (datum) e.k en wij alle gepaste maatregelen zullen

treffen als u hier niet gepast mee omspringt gelet op al onze zeer duidelijke bemerkingen".

Op (datum) 2023 schrijft u in een e-mail (...u) aan mr. M:

*"U doet me werkelijk van de ene verbazing in de andere vallen.
(...) Ik nam ook nota dat u weer wat verwarring had tussen de omzetting van het vruchtgebruik en de vereffening verdeling.
Ik veronderstel dat u inmiddels wel zal doorhebben waaromtrent het hier in casu gaat, gelet op de opmerkingen daaromtrent ook door de notaris gemaakt.*

(...) U zal begrijpen dat ik uiteraard een dagvaarding zal uitbrengen en een schadevergoeding ook zal vorderen van de desbetreffende deurwaarder die zich daartoe geleend heeft.

U zal uiteraard ook begrijpen dat ik na kennisname van de documenten ook de stafhóuder zal vatten, ik denk dat ik lang genoeg geduld heb gehad met uw laakbare handelswijze.

Ik denk dat u ontzettende risico's neemt daar u uiteraard uw cliënt hebt aangezet vals bekomen stukken te gebruiken. De vraag is of u alsdan niet medeplichtig bent aan enige criminele daad.

Op (datum) 2023 schrijft u in uw e-mail (...u) aan N Gerechtsdeurwaarders:

"(...) ik vrees dan ook instructie te krijgen verzet aan te tekenen en een immense schadevergoeding te vorderen ook van jullie vandaar dat ik mij genoodzaakt zie u te vatten".

Op (datum) 2023 verzendt u uw stukken aan mr. M voor de zitting bij de beslagrechter op (datum) 2023 en schrijft u in uw e-mail van (datum) 2023 (...u):

*"Ik heb dit in 25 jaar nog met meegemaakt,...
ik vrees ook instructie te krijgen maatregelen tegen u en deurwaarder te moeten nemen als we geen oplossing hebben morgen.*

(,..1

In uw e-mail aan mij van (datum) 2023 (...u) waarin mr. M in cc wordt vermeld, schrijft u:

"Ik stel vast dat er geen enkele repliek wordt geboden op haar laakbare houding, om alle cliënten op kosten te blijven jagen met onnodige procedures, ondanks zelfs geconsigneerde en dus betaalde gelden.

Zo krijgt ons beroep een slechte naam.

Ik heb dit in 25 jaar nog nooit gezien zulke laakbare handelswijze als advocaat

tegenstrever, wel al als particulier in mijn netelige erfeniskwestie.

Dit is niet waardig, rechtschapen en kies, net als een confrater en de rechtbank 45 minuten laten wachten, ondanks de belofte na een kwartier terug te zijn. Blijkbaar werd men zelfs aangemeld in de lounge in die 45 minuten en de medewerkster waarvan ik bericht kreeg had ook maar 1 dictaat mede gekregen dat we moesten wachten,...

Ik was perfect om 10 uur aanwezig daar de correctionele zaak werd uitgesteld, daar meester A conclusietermijnen vroeg Betreurenswaardig dat men daaromtrent zelfs durft te liegen, al is het dan om bestwil".

Het beledigen van een tegenstrever, ongepast taalgebruik en bedreigingen in briefwisseling tegenover een confrater, gerechtsdeurwaarder en / of notaris betreft professioneel onwaardig gedrag”.

Deze ten laste gelegde feiten 1 en 2 werden in de bestreden beslissing vernoemd als inbreuken op de deontologie van de advocaten, te weten, inbreuken op de eer van de Orde van advocaten en op de beginselen van de waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen, en in het algemeen op hetgeen bepaald in artikel 455 Ger.W. en artikel 1 Codex Deontologie voor advocaten, verder “codex deontologie” genoemd, alsmede op de na te leven kernwaarden van het beroep van advocaat en in het bijzonder op:

- voor feit 1: art. 16, 97, 120 en 143 codex deontologie;
- voor feit 2: art. 97 codex deontologie.

2. Bestreden beslissing en hoger beroep

De tuchtraad voor advocaten van de Ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep te Antwerpen heeft op 27 november 2025, op tegenspraak, het verzet tegen de beslissing bij verstek van dezelfde tuchtraad van 28 november 2024, ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

Dit is de bestreden beslissing.

Dezelfde tuchtraad had op 28 november 2024, bij verstek, die tuchtvervolging voor de hoger genoemde feiten 1 en 2 toelaatbaar verklaard, de tuchtfeiten 1 en 2 bewezen verklaard en appellant hiervoor een schorsing opgelegd van 6 maanden.

Tegen de beslissing van 27 november 2025 heeft appellant bij aangetekende brief toegekomen ter zetel van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten (verder “TB”) op 17 december 2025 op gemotiveerde wijze hoger beroep ingesteld.

De stafhouder van de Orde van advocaten van de balie van Antwerpen heeft bij aangetekende brief toegekomen ter zetel van de TB op 6 januari 2026 op grond van artikel 463 Gerechtelijk Wetboek tegenberoep ingesteld.

3. Procedurevoorgaanden en beoordeling

Appellant werd tijdig en regelmatig opgeroepen om te verschijnen voor de zitting van de TB op 25 februari 2026, waar de zaak qua behandeling werd aangevat, in voortzetting gesteld

werd naar de zitting van 18 maart 2026 en verder werd behandeld, waarna de zaak in beraad werd genomen.

Het hoger beroep en het tegenberoep zijn regelmatig naar vorm en tijdig ingesteld en bijgevolg ontvankelijk.

De feitelijke omstandigheden die aan de oorsprong liggen van de voorliggende procedure, zoals vervat in de tenlasteleggingen in de bestreden beslissing, en de nu ten laste van appellant gelegde feiten blijken uit de bestreden beslissing van 27 november 2025 en het tuchtdossier.

Appellant roept de volgende middelen in tot staving van zijn hoger beroep:

- er wordt niet verwezen naar het juist artikel in het reglement van de balie van de provincie Antwerpen in de brief van 7 maart 2023 (stuk 1.1. tuchtdossier);
- de rechten van verdediging van appellant zijn geschonden doordat de stafhouder kort voor de verdere behandeling van de zaak ter zitting van de TB van 18 maart 2026, te weten op 4 maart 2026, een dossier van 324 pagina's meedeelde, dat niet behoorlijk geïnterviewd is en dus moeilijk te bestuderen en dat verwijst naar mails die niet uit de inventaris blijken;
- aldus is art. 6 EVRM ook geschonden; de tuchtvervolging is niet ontvankelijk;
- appellant kampt met familiale problemen en met gezondheidsproblemen die zijn functioneren als advocaat hebben beïnvloed;
- wat de feiten in feit 1 betreft, aangaande de relatie als cliënt voor appellant bij Mr. K, die in dat verband klacht deed tegen appellant, inzake het verweten stilzwijgen en niet betalen van opdrachten aan een advocaat, stelt appellant dat het aan deze advocaat was hem te informeren, niet omgekeerd, dat die advocaat hem moest informeren over de wijze van bepaling van het ereloon, dat het vertrouwen van deze advocaat niet beschaamd is door appellant, dat het het goed recht is van appellant van prestaties door de advocaat gesteld, te betwisten en dat de niet-betaling van de facturen van die advocaat gezien moet worden in de context van ontevredenheid over de behandeling van dossiers door appellant aan deze advocaat toevertrouwd;
- wat diezelfde feiten inzake feit 1 betreft, en meer bepaald de verweten bedreigingen, ontkent appellant deze;
- dit geldt ook voor het vermelden van mogelijke vorderingen tot schadevergoedingen tegen deze advocaat geuit, die geen bedreigingen zijn;
- voor mails gestuurd door de secretaresse van appellant, betreft het gedragingen die niet aan hem toegerekend kunnen worden en hem niet verweten kunnen worden;
- de confraterniteit is niet geschonden opzichtsens deze advocaat en ook niet de noodzaak van behoud van waardigheid, dat appellant zijn ongenoegen uitte tegenover

die advocaat heeft noch de Orde, noch advocatuur geraakt aangezien dit niet openbaar is gebeurd;

- appellant vraagt mildheid in de beoordeling van de feiten door zijn kwetsbare gezondheid en toestand van pijn;
- aangaande de feiten van tenlastelegging 2 gaat het om verweten feiten ten aanzien van juridische beroepsbeoefenaars; de feiten en communicatie ten aanzien van notaris L gaat het om een communicatie waaraan veelvuldig over en weer geschrijf voorafgaat betreffende een te vinden datum voor een bijeenkomst, waarbij appellant wegens de vakantieperiode afwezig zou zijn op de door deze gestelde datum, zonder verdere flexibiliteit in hoofde van de notaris; appellant wilde oplossingsgericht handelen;
- die feiten kaderen in redelijk verhitte discussies in een vereffening-verdeling; appellant is niet incorrect opgetreden en dit ook niet in zijn communicatie;
- door minder vriendelijke delen uit zijn uitingen te isoleren, wordt ten onrechte een indruk van tuchtrechtelijk laakbaar handelen gewekt, wat het niet is;
- hij vraagt voor beide feiten aldus de vrijspraak;
- ondergeschikt verzoekt hij de opgelegde sanctionering, die hij disproportioneel acht, te herleiden tot een waarschuwing;
- hij verzoekt er tevens om deze tuchtvervolging samen te voegen met die van een andere aanhangige tuchtvervolging gekend bij de TB onder het nummer TB-0364-2025 om er uitspraak over te doen in één enkele beslissing.

Na onderzoek van het geheel der voorliggende gegevens en stukken, het onderzoek van de elementen aangebracht door appellant inzake de tuchtvervolging gekend onder het nummer TB-0364-2025 in zijn conclusies neergelegd in deze huidige zaak, en onderzoek van de voorliggende objectieve gegevens van dit tuchtdossier, heeft de TB het niet noodzakelijk geacht deze huidige tuchtvervolging samen te voegen met enige andere (of die precies bedoeld met voormeld nummer) teneinde er uitspraak over te doen in slechts één beslissing. Immers is geen wettelijke regel voorhanden die toelaat zulks te doen op grond van enige bepaling betreffende het mogelijk stellen van tuchtfeiten met enig gelijkaardig of gelijk opzet, noch is na voormeld onderzoek gebleken dat het noodzakelijk was om zulks te doen om tegenstrijdige beslissingen te vermijden of omdat het beter was in het kader van een goede tuchtrechtsbedeling om de zaken samen te behandelen. Dat laatste blijkt appellant ook niet te hebben aangetoond. Er blijkt ook geen concrete samenhang van mogelijke feiten of andere redenen om over te gaan tot de gevraagde samenvoeging van de behandeling van andere tuchtvervolgingen tegen appellant.

Na onderzoek van het geheel der voorliggende stukken en gegevens, en in het bijzonder de objectieve gegevens van het tuchtdossier, en de wijze van het instellen van het tuchtonderzoek, is niet gebleken dat omwille van enige schending van de rechten van verdediging van appellant, of omwille van enige partijdigheid van de stafhouder of andere

reden, zou moeten worden over gegaan tot het onontvankelijk verklaren van de huidige tuchtvervolging. Er blijkt niet dat door het vermeend verkeerd citeren van een wetsartikel, appellant in een dusdanige toestand van verwarring over en afwezigheid van kennis over de in onderzoek gestelde feiten is gebracht, dat hij in de onmogelijkheid is geraakt om zich te verdedigen of zich ter zijne verdediging rekenschap te geven van wat hem ten laste werd gelegd, of van wat werd onderzocht, of dat hij die verdediging niet meer zou kunnen hebben organiseren.

Evenmin is bij onderzoek van de voorliggende gegevens en onderzoeksresultaten enige partijdigheid gebleken bij de stafhouder of onderzoekers.

Hoewel het voorgelegde tuchtdossier een groot geheel aan bladzijden bevat, niet ingebonden is en niet voor alle aanwezige bladzijden op zo'n wijze geïnventariseerd is dat ieder blad benoemd is met een korte vermelding qua inhoud, blijkt niet dat de voorlegging daarvan een aantal dagen voor de zitting van de TB op 18 maart 2026 en dit op de wijze zoals gedaan, de verdediging van appellant of de organisatie daarvan op zo'n wijze bemoeilijkt heeft dat hij in de onmogelijkheid is geraakt zich ter zitting van de TB op 18 maart 2026 doelmatig te verdedigen of dat hij daarvoor vooraf te weinig tijd zou hebben gehad. Bovendien blijkt niet dat appellant ter zitting van de TB verder nog uitgedrukt heeft dat hij meer uitstel nodig had om de reden van de wijze van samenstelling van dat dossier, of meer tijd, om die verdediging doelmatig te kunnen doen. Verder merkt de TB op dat het ook gaat om stukken en gegevens die appellant al kende door de procedure in eerste aanleg, te meer ook omdat een deel ervan van hemzelf uitgaat.

Het blijkt dus niet dat de tuchtvervolging onontvankelijk is om enige door appellant aangehaalde reden en ook niet dat zijn rechten van verdediging nog op een andere wijze geschonden zijn. Om die reden bestaat dus geen noodzaak om die tuchtvervolging op zichzelf ontoelaatbaar te verklaren.

Na onderzoek van het tuchtfeit 1 zijn enkel de daarin genoemde feiten betreffende het aanschrijven van een confrater via of bij monde van zijn secretaresse bewezen gebleven.

Het onderdeel van die feiten betreffende het stilzwijgen inzake het ereloon en het niet betalen van het ereloon zijn niet bewezen als tuchtfeiten. Zij blijken te kaderen in een discussie waarin appellant handelde als cliënt, waarbij het zijn advocaat toekomt over de ereloonafspraken helderheid te scheppen indien onder meer een overeenkomst niet getekend wordt. Inzake het niet betalen van erelonen, initieel, betreft het discussies over het al dan niet terecht karakter van het ereloon en zijn omvang, waarbij het op zich niet betalen in de context zoals hier bedoeld -appellant was blijkbaar ontevreden over de dienstprestatie- geen tuchtfeit is.

Dat appellant aan zijn advocaat meldde dat hij een vordering tot schadevergoeding zou instellen wegens slechte uitvoering, althans naar zijn mening, van de geleverde dienstprestatie als advocaat, en in die communicatie bedragen noemde ter begroting, heeft de TB na onderzoek niet als een bedreiging kunnen kwalificeren, noch kon worden vastgesteld dat het ging om tergende en roekeloze uitingen.

Tuchtfeit 1 is wel in hoger beroep bewezen gebleven in zoverre het aan appellant een tuchtfeit verwijt aangaande communicatie uitgaande van de secretaresse van appellant. Uit de stukken betreffende die communicatie (stuk 9, 13, 14 van het tuchtdossier) blijkt dat zij uitgaat van een e-mailadres van appellant zelf en getekend wordt met de melding “secretaresse”, en bovendien klaarblijkelijk ook verzonden werd onder meer vanaf een toestel “Galaxy” (stuk 14 tuchtdossier), hetgeen klaarblijkelijk een mobiel telefoontoestel is. Gesteld al dat het zou gaan om berichten uitgaande van een personeelslid van appellant en dus, dan deels, op haar mobiel telefoontoestel, neemt de TB aan dat zelfs dan de berichten toerekenbaar zijn aan hemzelf, gezien hij alsdan, zoals blijkt en bewezen is, meermaals toeliet dat een persoonlijk communicatiekanaal door een personeelslid werd aangewend in zijn naam. Bovendien blijkt de inhoud en de toon van de berichten niet passend en te getuigen van een toon die niet aannemelijk is en die van de noodzakelijke te hanteren zakelijkheid tussen advocaten, zelfs indien een boodschap scherp wordt gesteld, beduidend en overmatig afwijkt. Doordat appellant alsdan toegelaten blijkt te hebben dat een personeelslid zijn e-mailadres gebruikte en dan nog met berichten van de toon zoals die waarin zij zijn gesteld, is wel degelijk een inbreuk gepleegd op de wettelijke en reglementaire bepalingen genoemd in tuchtfeit 1 en is dat onderdeel van de feiten toerekenbaar aan appellant en in zijn hoofde bewezen. Dat onderdeel van het tuchtfeit 1 blijkt dus wel degelijk bewezen.

Om de redenen uiteen gezet in de bestreden beslissing, integraal bijgetreden en hier hernomen, zijn de aan appellant ten laste gelegde tuchtfeiten 2 ook in hoger beroep bewezen gebleven. Aan die redenen voegt de TB de volgende toe. De inhoud van alle in het tuchtfeit 2 vermelde berichten overstijgt qua toon die van de zakelijke toon te eerbiedigen door advocaten tegenover confraters en beoefenaars van juridische beroepen, is niet passend, en houdt wel degelijk het beledigen van een tegenstrever, het beoefenen van ongepast taalgebruik en het uiten van bedreigingen met vorderingen inzake schadevergoedingen en procedures in, die niet klaarblijkelijk gegrond zijn op enige reële grondslag daarvoor. Deze handelwijze is terecht gekwalificeerd als een professioneel onwaardig gedrag. Het gaat klaarblijkelijk om een patroon van toon inzake berichten uitgaande van appellant en de TB heeft niet kunnen vaststellen dat de opsomming van elementen in de feiten zoals weergegeven in tuchtfeit 2 een onterechte “isolatie” van uit de context gehaalde individuele feiten betreft.

Dat appellant kampte met familiale problemen en gezondheidsproblemen is geen vrijgeleide voor het stellen van de nog bewezen tuchtfeiten en ontnemt het tuchtrechtelijk laakbaar karakter er niet van. Door die bewezen tuchtfeiten is wel degelijk de waardigheid van de Orde en de advocatuur in het gedrang gebracht, en dit in het bijzonder ook betreffende de tuchtfeiten bedoeld in tuchtfeit 2, aangezien het gaat om wijzen van communicatie aan derden, terwijl ook appellant te allen tijde als advocaat in die communicatie de na te leven waardigheid moet bewaren. Voor tuchtfeit 1 blijkt dan minstens dat zij eveneens uitgaan van een derde, doch toerekenbaar zijn aan appellant, zodat appellant minstens afbreuk heeft gedaan aan de noodzaak voor communicatie in zijn naam (en met zijn e-mailadres) gedaan door personeelsleden of personen voor hem aldus handelend, erover te waken dat die communicatie gebeurt met de nodige waardigheid. Ook die feiten brengen dus wel degelijk de waardigheid van de Orde en de advocatuur in het gedrang aangezien appellant een beroepsbeoefenaar is behorend tot het korps van beroepsbeoefenaars als advocaat die allemaal in communicatie die waardigheid moeten bewaren en bewaken.

De door de bestreden beslissing opgelegde sanctionering van een schorsing is een gepast antwoord op de hier nog bewezen verklaarde tuchtfeiten, zij het dat de duur ervan beperkt moet worden tot een duur van drie maanden.

Deze nog bewezen verklaarde tuchtfeiten, deels, 1 en, 2, vormen immers telkens een ernstige inbreuk op de beginselen van kiesheid, waardigheid en rechtschapenheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen, de na te leven vereiste van waardigheid zoals erin bedoeld en op de wets- en codexbepalingen zoals respectievelijk genoemd in de betreden beslissing en zij zijn in strijd met een behoorlijke en deskundige beroepsuitoefening zoals bedoeld in artikel 455 Gerechtelijk Wetboek en artikel 1 Codex Deontologie en de overige geciteerde wets- en reglementaire bepalingen.

Door zijn handelswijze heeft appellant immers ook het vertrouwen geschonden van de rechtszoekende, van confraters en van de juridische beroepsbeoefenaars die recht hebben op vertegenwoordiging van personen door een advocaat die zich behoorlijk kwijt van zijn taak, die zelf ook blijkt geeft van de noodzaak van zakelijkheid, en zo nodig een mate van afstand ten opzichte van de eigen emoties in zijn uitingen, en die zijn positie van waardigheid voor een advocaat te allen tijde niet uit het oog verliest.

Een sanctionering door een schorsing voor drie maanden is evenredig met de aard, de ernst en de zwaarwichtigheid van de nog bewezen tuchtfeiten 1 (beperkt zoals hierboven gesteld) en 2 samen, doch ook met de gedragingen en de persoonlijkheid van appellant die aantoont dat hij onvoldoende eerbied had voor de waardige beroepsuitoefening van het beroep van advocaat. De door de bestreden beslissing opgelegde sanctionering wordt dan ook als passend

beoordeeld en bevestigd, zij het dat de duur van de opgelegde schorsing tot drie maanden beperkt moet worden.

Door een nog mildere sanctionering of door een waarschuwing zou geen proportionele sanctionering met de nog bewezen feiten bestaan en zou het gewild preventief effect van verdere toekomstige afwezigheid van tuchtrechtelijke inbreuken niet bereikt worden.

Bovendien komt het noodzakelijk voor, ter ondersteuning van appellant in zijn inspanningen de deontologische verplichtingen verder stipt na te leven, de ten uitvoerlegging van de opgelegde schorsing voor 2 maanden van de opgelegde 3 maanden uit te stellen, en deze gunstmaatregel afhankelijk te stellen van de voorwaarde dat in een proefperiode, bepaald op 3 jaar, geen tuchtrechtelijke inbreuk wordt gepleegd, die ook nog na afloop van die proefperiode leidt tot een tuchtrechtelijke veroordeling of het bewezen verklaren van het verweten tuchtfeit.

Men kan immers verhopend dat in hoofde van appellant een verbetering plaatsvindt en verwacht kan worden, en een effectieve sanctionering voor het geheel van de opgelegde schorsing van drie maanden zou zijn reclassering binnen de beroepsgroep der advocaten in deze zin nadelig kunnen beïnvloeden. Deze maatregel volstaat om een herhaling van dergelijke nalatigheden te vermijden daar appellant moet weten dat deze maatregel van het uitstel van een deel van tenuitvoerlegging van de opgelegde bestraffing door een tuchtrechtelijke inbreuk in de op 3 jaar bepaalde proefperiode kan verloren gaan, wat kan leiden tot het horen opheffen van dat uitstel, op de wijze zoals bedoeld in art. 460, lid 5 Ger. W.

De bestreden beslissing moet derhalve worden gewijzigd.

Het wordt niet noodzakelijk geacht voor dit arrest een uitvoerbaarheid bij voorraad te voorzien zoals bedoeld in artikel 1121/5, 3 Ger.W.

De rechtspleging is verlopen in de taal voorgeschreven door de artikelen 457bis en 466 Gerechtelijk Wetboek.

4. Beslissing

De Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten,

beslissend op tegenspraak,

verklaart het hoger beroep en het tegenberoep ontvankelijk,

bevestigt de bestreden beslissing in zoverre zij de tuchtvervolging ontvankelijk verklaarde en de tuchtfeiten onder 2. bewezen verklaarde en wijzigt haar voor het overige,

spreekt appellant vrij van de feiten van het tuchtfeit 1 aangaande het bedrieglijk stilzwijgen tegenover een confrater, het niet-betalen van schulden tegenover een confrater, het tergend en roekeloos aan een confrater verwijten van beroepsfouten met melding van vorderingen inzake schadevergoedingen en hun omvang, en het bedreigen van een confrater,

verklaart de tuchtfeiten van tuchtfeit 1 met betrekking tot het aanschrijven van een confrater en in gebreke stellen door middel van anonieme communicatie uitgaande van een secretaresse of zogezegde secretaresse, bewezen,

legt aan appellant voor alle nog bewezen feiten, deels in tuchtfeit 1 en in tuchtfeit 2 samen een sanctionering op van een schorsing van 3 maanden,

zegt dat de tenuitvoerlegging van deze tuchtstraf zal worden uitgesteld voor 2 maanden van de schorsing van 3 maanden, gedurende een periode van drie jaar vanaf heden, mits naleving van de voorwaarde dat binnen deze proefperiode geen nieuwe deontologische inbreuk wordt gepleegd die ook buiten die termijn van drie jaar leidt tot een tuchtrechtelijke veroordeling of tot het bewezen verklaren van deze nieuwe tuchtrechtelijke inbreuk,

aldus gewezen door de tweede kamer van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten, samengesteld uit Caroline Vanderkerken, voorzitter, Philippe De Jaegere, Lutgart Gillis, Frank Cambien en Dirk Peeters, assessoren,

Uitgesproken in openbare zitting van 6 mei 2026, in aanwezigheid van Pim Vanwalleghem, advocaat-generaal, en Ludwig Evens, secretaris.

Philippe De Jaegere

Frank Cambien

Lutgart Gillis

Dirk Peeters

Ludwig Evens

Caroline Vanderkerken